

Beni tek üzen şey, THKP-C'nin bir üyesi olamadan ölüme gitmektir

• Ömer YAZGAN'ın Son Mektubu:

Sevgili Anama, Babama ve Kardeşlerime,

Şu anda saat 04.00 ve ben infaz için son hazırlığım olarak bu mektubu yazıyorum. Bundan böyle benim düşmanlarım sizlerin de düşmanıdır. Siz olmasanız da benim kanımı yerde bırakmayacak kardeşlerim var. Halkımızın yazgısı bu değil. Çok evladını kaybetti. Ama bir gün kazanmayı da öğrenecek. Diğer devrimciler sizlerin evladıdır.

Tarih, biz zulme karşı çıkanları her zaman haklı çıkardı, çıkaracak.

Malım mülküm yok ki miras bırakayım. Size ve yoldaşılarıma ancak mücadele anılarımı miras bırakabilirim. Ben şu anda oldukça moralliyim. Beni tek üzen şey, **Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi**'nin bir üyesi olamadan ölüme gitmektir. Gelecek devrimcilerin birliği ile partimizin geleceğidir, buna inanıyorum.

Halkımızın mücadelesi haklıdır, meşrudur. Meşru olmayan, bu zorbaca düzeni sürdürmekten yana olan katillerdir. Biraz acele etmek zorundayım. On dakika bile bana çok görüldü. Elimde kelepçe ile yazmak zor. Yeğenlerim geleceğimizin umududur. Ben düşüncelerimi daha önce çok yazdım. Burada tekrarlamama gerek yok. Bana inanın yeter. Gözyaşlarınızı düşmanlardan gizlemeyi öğrenmelisiniz. Kesin olarak soğukkanlılığınızı yitirmeyin.

Az sonra son görevimi yapmak üzere darağacına çıkacağım Sloganlarımı haykıracağım, dizlerim titremeyecek. Yirmi yedi yaşına bastığım bu gecenin sabahını kimse unutmayacak.

Ellerinizden öperim.

Tek Yol devrim.

Kahrolsun Faşizm.

Ömer Yazgan

29-01-1983

▪ **Ramazan YUKARIGÖZ'ün son mektubu:**

Değerli aileme,

Sizleri ne kadar sevdiğimi bilirsiniz. Sizler için birçok şey yapmak istedim ve her zamanda isterdim. Ancak bulunduğumuz ülkenin koşulları ve sömürü mekanizmasını yönlendirenlere sizlere karşı ve genelde halkıma karşı, tüm emekçi ve ezilenlere karşı uyguladığı baskı, zulüm ve sömürüyü yenmeden onlara karşı savaşmadan bunların yani sizlere yapmak istediğim şeyleri yerine getirmenin imkanı yoktu.

Faşizme ve emperyalizme karşı halkın yanında yer almak gerekirdi. Ben de bunu yaparak halkın mücadelesine en ön saflarda katılmaya çalışarak sizlere ve halkıma olan görevlerimi her zaman elimden geldiğince yerine getirmeye çalıştım. Son görevimi de şimdi yerine getiriyorum. Benim için üzülmenizi gözyaşı dökmenizi istemem. Devrimci olarak yaşadım devrimci olarak ölüyorum.

Sizleri her zaman seven ve sayan oğlunuz kardeşiniz.

***

Değerli Anama,

Beni cezaevinde dışarda ve her zaman her yerde yanımda olarak hiçbir zaman yalnız bırakmadın. Sana olan borcum asla ödenmez, burada şereflice yaşayıp şereflice ölürek sana olan borcumun bir kısmını ödemek istiyorum. Seni her zaman canından çok seven oğlun

Ramazan Yukarıgöz Sevgi ve saygılarımla...

(...)

Kısa fakat benim değer yarğularına göre onurlu bir yaşam oldu. İdeallerimden asla taviz vermedim. Kimseye ihanet etmedim. Silahımı teslim etmedim

Halkın içersindeyken onlara ve sizlere yardımcı olmaya çalıştım. Sizleri sömürü ve bunun sonucu olan yoksulluktan kurtarmak istedim, ve şimdi bunu bizden sonra gelecek nesillerin sürdüreceğinden nihai hedefimize varılacağından eminim sizlere başka şeylerde yazmak isterdim ama yazamıyorum...

Tüm Gültepe halkına ve Türkiye halklarına selam.

Ben halkımın mutluluğu için savaştım.

Adım hüzünle birlikte anılsın.

29-01-1983

İzmit Gece

▪ **Erdoğan YAZGAN'ın son mektubu:**

Sevgili ve değerli aileme,

Bu size yazacağım son mektup. Sizlerle uzun bir zamandır cezaevinde görüşüyorduk. Hepinize olan sevgimi bilirsiniz. Bunu burada uzun uzun yazmayacağım, kanaatimce bu kadarı yeterli; Kardeşlerim Güldoğan ve Hatice'yi bir anlık sinirlilikle kırdım, kusura bakmasınlar. Ahmet, Sabire, Fatoş ve Selma'ya da ayrıca çok selamlar. Hepiniz, her şeyimden mahrum hayatımda bana destek ve moral oldunuz. Sizlerin benim dünyamda ayrı bir yeri vardı. Sizlere onurlu bir yaşamı miras bırakabildiysem ne mutlu bana. Şu an tek dileğim sizlerin sağlığının bozulmaması. Acı olacak ama dayanmanız gerek.

Kimseyi suçlamayın, bu işin tek sorumlusu bugünkü yönetim ve devlettir. Yani suçlu olan bizi asanlardır. Görüşlerimi ve

neyi savunduğumu burada yazmayacağım. Çünkü sizler bunları biliyorsunuz. Yaşamım kısa ve onurlu oldu. Hepinizi candan kucaklar, ayrı ayrı öperim. Soran bütün dost ve akrabalara selamlar. Acele ediyorlar, kısa oldu.

Sizi hep seven, oğlunuz ve abiniz.

Erdoğan Yazgan.

29.01.1983 İzmit

▪ **Mehmet KANBUR'un son mektubu:**

Değerli karıcığım,

Biz tarihi son görevimizi yerine getirirken, seni görmek isterdim. Öyle sanıyorum ki hiç haber verilmedi. Veya göstermelik olarak, bilinçli, gecikeceğiniz şekilde haber gönderildi. Bu namussuzlardan farklı bir şey de beklenmez. Göremedim diye üzölmene hiç gerek yoktur. Senden bunu beklerim.

Ben hayatım süresince özellikle birlikte olduğumuz zamanlarda gerçek anlamda belli şeyler anlatmaya çalıştım. Ve bu uğurda gücüm oranında üzerime düşen görevleri yerine getirmeye çalıştım. Son olarak da halkımın mutluluğu uğruna canımı severek feda ediyorum. Bu görevimi yerine getirirken size ve halkıma layık olmaya çalışacağım. Son nefesimi verirken dahi köhne düzenin celladına fırsat vermeden halkımın mutluluk sloganını haykıracağım. Bundan hiç kuşkunuz olmasın.

Senin bundan sonra özel yaşamın hakkında bir şey söylemek istemiyorum. Sana güveniyorum. Tek başına yapayalnız kalsan dahi doğruluktan, dürüstlükten ayrılmayacağına, namusluca yaşamını sürdüreceğine inanıyorum. Ayrıca sana ve halkıma armağan ettiğim Murat'a da yeterli ilgi göstereceğine, halkına yararlı olacak şekilde yetiştireceğine eminim.

Akyazı onurumuz. Yolumuz Akyazı'da düşenlerin yoludur. Devrimciler öldü, yaşasın devrim.

Kahrolsun faşizm.

Tek yol devrim.

29-01-1983 İzmit

38 yıl önce idam edilen DÖRTLER

Önceki 1 6 Sonraki

